

PROMISIUNI

*Nr.2, anul școlar 2010-2011
Revista de creație literară a elevilor
Școala cu clasele I-VIII Nr.12 „Decebal”
Craiova*

Director: prof. Emilia Lungulescu

Director adjunct: prof. Lidia Stîngă

Colectivul de redacție:

Redactor șef: Elena Crețan, clasa a VIII-a B

Redactor: Cristina Veghea, clasa a VIII-a B

Secretar literar: Veronica Lungu, clasa a V-a B

Tehnoredactare:

Roxana Diucă, clasa a VIII-a B

Maria Cioabă, clasa a V-a B

Fotografii și ilustrații: Roxana Duică, clasa a VIII-a B

Desene realizate de elevii claselor I-IV

Coordonatori:

Prof. Mihaela Horn

Prof. Daniela Munteanu

Cadre didactice îndrumătoare:

Stela Petrescu, inst. clasa I A

Filip Simona, inst. Clasa I B

Minodora Farfara, prof. Clasa a II-a A

Camelia Ionele, prof. Clasa a II-a B

Cîrlogea Mihai, prof. clasa a III-a A

Ana Cioabă, prof. Clasa a III-a B

Viorica Vasile, prof. clasa a IV- a A

Ionela Ghimpău, înv. clasa a IV-a B

Letiția Lungu, prof. Clasa a IV-a C

Avizul Inspectoratului Școlar Județean Dolj

Nr.9777 /29.11.2010

ARGUMENT

Revista „Promisiuni” își propune să publice creațiile literare ale elevilor din școala noastră care iubesc literatura și lectura cărților, care au aptitudini literare și scriu versuri sau proză.

Mulți dintre marii scriitori au publicat primele încercări literare în reviste școlare și, la momentul acela, nimeni nu ar fi putut să prevadă că vor ajunge celebri.

Prin titlul pe care l-am ales, vrem să afirmăm că a scrie versuri sau proză nu rămâne o îndeletnicire trecătoare de școlari, ci devine o promisiune pe care trebuie să o respectăm și să o transformăm în pasiune.

Vom realiza revista în format electronic , fără a o tipări pe hârtie, fiindcă noi știm că pentru hârtia pe care scriem se taie copacii din pădure. Noi iubim pădurea ; iubim natura, în ansamblul ei, pentru că ne dă viață și inspirație.

În locul gestului de a răsfoi paginile revistei, poate fără a zăbovi prea mult asupra creațiilor, vă invităm să descoperiți prin lectură electronică bogăția noastră de gânduri și sentimente.

Redacția

MOTTO:

„ Trebuia să scriu. Mi-era foame, mi-era somn să scriu... Când te arunci în cerneală, e pe toată viața”.

Tudor Arghezi

POEZIA IUBIRII ȘI A VISULUI

Vis de dragoste

*Propriile vise
chemate la lumină
mângâie soarele, copacii și florile...
Înlănțuit,
echinoxul dragostei,
își pierde puterile magice...
Se va topi
sub apăsarea timpului
când vei iubi cu adevărat.*

Gabriela Mitoaica, clasa a VIII-a B

Dorință

*Într-o zi
O să pândesc dragostea
Și o să venim veșnic
În inima ta.
Noaptea,
O să suflu peste ea să prindă viață,
Îi voi da lumină din lumina irișilor mei,
Iar înainte de a bate orologiul existenței
O să fim împreună.*

Gabriela Mitoaica, clasa a VIII-a B

Păcatul

*Gustă fructul interzis.
Noaptea o să ai coșmaruri,
Clipă de clipă...
Ceas de ceas...
Zi după zi...
Crezi în propriile forțe,
așa cum un creștin se roagă unei icoane
evlavios.
Insiști?
Se macină sufletul...
Cred...înțeleg...iert...mă caut...*

Gabriela Mitoaica, clasa a VIII-a B

Visul pierdut

*Am auzit o rază de soare
cum bate la geamul cerului
cuprinzând universul.
Am văzut cum plutește auriu,
ca un varf de săgeată, înfipt în puf de
păpădie.
Apoi s-a deschis poarta și s-a rostogolit
peste o frunză.
Bucuroasă zâmbeste,
Dar se oglindește
intr-un ocean de lacrimi.
O vrăjitoare eternă
îngână descântece cu glas răgușit,
îi deșiră existența
în fire de tristețe
adunate pe ghemul înghițit de prăpastia timpului.*

Gabriela Mitoaica, clas a VIII-a B

Umbre

Vibrând,
fantasme de ambră alunecă
printre degetele translucide ale lunii
chiar și noaptea când ne veghează.
Dimineața,
se răzbună pentru somnul incomod,
intrând în oglinzi și arătându-ne chipuri hâde.
La prânz,
ca să se împace cu noi,
ne ia gândurile de mână
le spun să facă liniște,
apoi le cos de soare
să mergă în urma noastră,
încovoiate și docile
ca să nu ne trezească amintirile.

Gabriela Mitoaica, clasa a VIII-a B

Cv-ul dragostei

M-am născut
sub volbura viforului
din dragoste
pentru dragoste.
Mi-am creat o biografie
din gânduri de iubire.
Locuiesc în brațele de foc
ale suferinței...
Port blestemul
Să fur ochii și sufletele,
să înrobesc vieți...
Sunt un hoț al destinului
În tăcerea clandestină...

Gabriela Mitoaica, clasa a VIII-a B

POEZIA ANOTIMPURILOR

Știre

*E martie. E primăvară.
E martie și-i cald afară
Pământul e-nțepat de ace
Verzi, de iarbă nouă,
Purtând în vârfuri stropi de rouă.
În fugă se pornește vântul
Să-și sune ghiocelul argintul.
Să spună lumii de sub soare
Că-n martie e sărbătoare!
E ziua mamei iubitoare!*

Maria Bunică, clasa a II-a A

Primăvara

*A trecut iarna geroasă,
A venit primăvara călduroasă,
Copacii înverzesc și se umplu cu flori,
O mulțime de animale nasc puișori.*

*Acum primăvara totul se schimbă,
Pârâurile se umplu de apă și curg,
Blânde raze de soare ne încălzesc
Iarna cea rece plânge și se duce.*

Eusebiu Oprea, clasa a II-a B

Primăvara

*Primăvara, primăvara!
Ciripit de păsărele,
Brebenei și vioarele,
Narcise și margarete!
Pleacă iarna cu regrete!*

*Primăvara, primăvara!
Zile calde, zile bune!
Soare așteptat de lume,
Joc și cânt de bucurie,
Mi-a adus o ciocârlie.*

Robert Florin Dragomir, clasa a IV-a A

Primăvara

*De vifornița bătrână
Am scăpat cu toți acum
Și mândra noastră ciocârlie
Se aude iar cântând .*

*Sub arcu cerului senin
O razaăne zâmbeste iară,
Ne spune acum cu glas duios
Veniți cu toți, e primăvara!*

Alexandru Mirea, clasa a IV-a A

Vara

*Vara eu o îndrăgesc
Soare mult eu îmi doresc
Și la mare să pășesc
Pe nisipul românesc.*

Ioana Dincă, clasa a II-a B

Primăvara

*Primăvară, bine ai venit!
Un an nou ți-am pregătit,
Și la anul următor,
Te aștept nerăbdător!*

Ioana Dincă, clasa II-a B

Toamna

*Toamnă aurie,
Ce vii pe câmpie
Cu roade bogate
Și belșug în toate!*

Dulce primăvară

*Dulce primăvară,
Iarăși ai venit!
Tămâioarele-nfloresc
Pe câmpul înverzit.*

*Pomii, muguri au pe ram
Florile zâmbesc la geam,
Păsărelele-n stol vin
Toate ne vestesc,
Și de tine ne vorbesc.*

*Cu atâta dor noi te-am așteptat
Ca să mergem iarăși
S-ascultăm în munți
Murmurul izvoarelor,
Jocul căprioarelor.*

*Dulce primăvară,
Bine ai sosit!*

Alexandra Nena, clasa a IV-a A

Toamna

*Ce e toamna, dragi copii?
Anotimp de bucurii!
Frunzele se sfătuesc
Ce culori se potrivesc:
Unele roșesc mirate,
Altele-s gălbui, pătate,
Arămii și visătoare,
Se aștern pe-alei, covoare!*

Roberta Mișcu, clasa I B

Iarna

Iarna vine Moș Crăciun
Care este tare bun
Căci ne-aduce jucării
Și ne face bucurii.

Iarna ninge și e ger,
Steluțe moi cad din cer
Săniuța se trezește
Pe zăpadă ea gonește.

Bulgări mari, om de zăpadă,
Tot e alb acum pe stradă.
Gălăgie, veselie
Hai, copii, cu bucurie!

Ioana Teodora, clasa I B

Iarna

Haine groase ne-am făcut
Iarna o așteptăm curând
Și ne bucurăm că vine
Așteptând-o cu colinde

Bradul îl împodobim,
Toată casa o gătim,
Pe Moșul îl așteptăm
Cu toții ne bucurăm.

Diana Munteanu, clasa I B

Mamei

Toată ziua ea muncește,
Mă-ngrijește și mă crește,
Iar de sunt vreodată
Trist sau supărat,
Vine și mă-mbie,
Dulce mă mângâie.
Fără-a fi datoare
Îmi dă tot ce are:
Cât cerul—*IUBIRE*,
Ca piatra—*NEMURIRE*,
Ca apa—*PUTERE*,
Ca grâul—*AVERE*
De-aceea acum,
Cu glas dulce spun:
- Sărut mâna, mamă bună,
Și cu firul de la lună
Ți-am scris numele
Cunună!

Cristian Mirea, clasa a II-a A

Dilema

An de an, de mărțișor,
Mă gândesc:
Ce bucurie, mamă,
Astăzi să-ți aduc?
Mă gândesc fără-ncetare,
Cel mai mult,
Ce-ți dorești oare?
Un buchet de ghiocei
Luminoși ca ochii tăi?
Un car greu de sănătate

Să le poți duce pe toate?
Un necuprins de iubire
Și-un munte de fericire?
Toate ți le-aș da
Dacă aș putea!
Dar îți urez așa :
Ani mulți și buni să trăiești
Mari și frumoși să ne crești !

Cristina Daia, clasa a II-a A

Zâna mea

Mamă, tu ești iubitoare
Ca o floare,
Mândră tare,
Nerăbdătoare
Să ne faci o mâncare.
Tu îmi pregătești
O mâncare bună
Ca o zână din povești.
Cu glas blând mă chemi la masă
Și văd minuni făcute
De mâinile tale fermecate.

Mihaela Ștefan, clasa a II-a B

Mama

O ființă minunată
N-ar trebui
niciun copil s-o uite
vreodată...
Ea te crește...

...te îngrijește...

...te iubește...

O ființă frumoasă
Nu-i așa că e o zână
Pentru fiecare?
Cu glas blând și mâini iubitoare
Lângă ea ai crescut mare.

Maria Cioabă, clasa a V-a B

Primăvara

Primăvara cea frumoasă a sosit de zor,
Păsărele, rândunele au sosit în zbor.
Ghiocicii cei voinici răsar pe câmpii,
Copăceii mititei înfloresc cu mii și mii

Peste tot se văd copii,
Alergând peste câmpii.
Soarele strălucitor,
Ne veghează printre nori.

Eduard Iacobescu, clasa a III-a A

Ghiocelul

Floare albă și gingașă,
Din zăpadă a ieșit
Mângâiat ușor de-o rază
Pe-o poiană de argint.

Primăvara l-a adus,
Mic, plăpând și înflorit.
Iarna înapoi l-a împins,
El a rămas neclintit.

Iși scutură clopoțelul,
Către soare zâmbitor,
Și nu-i pasă, mititelul,
De gerul pătrunzător.

Maria Tudorașcu, clasa a III-a A

Primăvara

Primăvară, sărbătoare,
Anotimp frumos și drag!
Te aștept nerăbdătoare
Ca să îmi apari în prag.

Tu aduci multă lumină,
Bucurie și speranță
Și cu zumzet de albină
Totul prinde iarăși viață.

Se-ntorc păsări călătoare
Pomi sunt în plină floare,
Câmpul iarăși a-nverzit.
Primăvară, bun venit!

Elena Crețan, clasa a VIII-a B

Pe cer, prin aer, pe pământ...

Pe cer, prin aer, pe pământ
A năvălit lumină mare,
Se aude acum un cântec sfânt
Ce vine adesea dintr-o floare.

Din cupa unui ghiocel,
Ce parcă-i aripă de înger
Vine o rază-ncetinel
Dar pleacă iute ca un fulger.

Cu lacrimi vine primăvara,
Și aduce soarele cel sfânt
Ce alungă ploaia cea amară
Pe cer, pri aer, pe pământ...

Cristina Veghea, clasa a VIII-a B

Glasul pământului

*Eco-școala ne învață
Că mediul înseamnă viață.
Voi, copii, să înțelegeți:
Natura să protejați,
Arbori, râuri, munți
Să le curățați.
Drept răsplată veți primi
Că pământul va trăi.
După noi vor mai urma
Oameni care se vor bucura.*

Elena Tănăsie, clasa a IV-a B

Sosirea primăverii

*Iată, iarna a fugit,
Soarele parcă nou a răsărit.
Fulgi de nea n-au mai venit,
Oare, primăvara a sosit?*

*Toți copiii ies afară,
Păsările călduri zboară,
Se întorc pe înserat
Din locurile în care au plecat.*

Dragoș Dumitrescu, clasa a III-a A

Vestitorii primăverii

*In grădina casei mele,
Sub un petic de zăpadă,
Scoase capul ghiocelul,
Soarele ca să îl vadă.*

*Și privind în jur sfios,
Printre petele de nea,
Îi zâmbi prietenos,
O micuță viorea.*

*Scoase capul și brândușa,
Galbenă, de soare plină,
În grădina mângâiată,
De o rază cristalină.*

*E primavară, iarăși primavară!
Se-aude-un glas venind din depărtare,
E-o rândunică veșnic călătoare,
Ce vine acum, din nou acasă.*

Georgiana Manea, clasa a IV-a C

Primăvara

*Primăvara a venit,
Zăpezile s-au topit,
Păsărele ciripesc,
Câmpiile înverzesc!*

Alexia Diță, clasa I A

Doamnei învățătoare (acum în prag de sărbătoare)

*Cu chip senin și zâmbitor,
Desprinsă parcă din poveștile regești,
Ești suflet cald și bun îndrumător,
Al viselor copilărești.*

*Așa te văd cu ochii mei,
Iubita mea învățătoare
Și-un ghiocel îți dăruiesc,
Acum în prag de sărbătoare.*

*Tu pentru noi ai fost mereu,
O zână bună care ne-a vegheat copilăria,
Ne-ai învățat ce-i bun, ce-i rău,
Și ce înseamnă veselie.*

*Ne-ai învățat pe rând cu trudă și răbdare,
Așa cum grădinarul își udă mica floare,
A cifrelor poveste, a literelor taină,
A vieții poezie, a muzicii chemare.*

Georgiana Manea, clasa aIV-a C

Spre școală noi am pornit

*E o zână ce ne îngrijește
Și cu drag ea ne iubește
Ne-a dat trei cărți fermecate.
Acum noi suntem școlari
Un pas în viață am făcut
Cu dreptul noi am pornit
Spre un palat fermecat
De toată lumea lăudat.
Spre el acum noi ne îndreptăm
Cu pași mărunți
Să vedem ce o să aflăm?*

Andrada Rada, clasa I B

ÎN AȘTEPTAREA SĂRBĂTORILOR PRIMĂVERII

Floriile

Floriile sunt sărbătorite duminica, cu o săptămână înaintea Sfintelor Paști. În această zi noi mergem la Biserică, iar la plecare primim crenguțe de salcie sfințite. Acestea amintesc de ramurile de finic cu care evreii L-au întâmpinat pe Domnul nostru Iisus Hristos când a intrat în Ierusalim. Creștinii împletesc din aceste crenguțe coronițe pe care le pun la icoanele de acasă. Biserica Ortodoxă sărbătorește acest eveniment în fiecare an. Sărbătoarea este numită Intrarea Domnului în Ierusalim sau Floriile.

Ștefan Munteanu, clasa a V-a B

Vinerea Mare

*Azi e vinerea cea Mare,
Când cu toți ne pregătim,
A Paștelui Sărbătoare
Cu dragoste s-o cinstim.*

*Acasă, mama bucuroasă,
Ovă frumoase a-nroșit,
Ce așteaptă mândre-n coșulețe,
Să fie duse la ciocnit.*

*Biserica din sat e plină,
Toți oamenii acum s-au adunat,
Pioși, în strai de sărbătoare
Sub crucea lui Iisus s-au închinat.*

*Pe cruce-un trup de om se-nalță,
Cu capu-mpodobit de spini,
Cu brațele însângerate
Însă cu chipul tot senin.*

*La cruce oamenii se-nchină,
Și trec cu capu-n jos plecat,
Și-așteptă ca în ziua ce-o să vină,
Să spună: "Hristos a înviat!"*

Georgiana Manea, clasa a IV-a C

Paștele

Paștele este o sarbatoare sfântă care ține trei zile și este respectată de toți credincioșii. Această Sărbătoare vestește Învierea Domnului Iisus Hristos. Mămicile vopsesc ouă ca întotdeauna.

Toți oamenii se îmbracă cu ce au mai frumos. Ei își pregătesc casele, dar și sufletele, spovedinu-se și împărtășindu-se. Sâmbătă noaptea credincioșii merg la biserică pentru a participa la slujba Învierii Domnului și pentru a lua Paște.

Dupa slujbă ei ciocnesc ouă roșii. Această sărbătoare este repetată în fiecare an. Creștinii, începând din noaptea de Paști și până la Înălțare, folosesc formula de salut „ Hristos a înviat!”, la care se răspunde cu „Adevărat a înviat!”.

Așa sărbătorim noi zilele Învierii Domnului.

Maria Cioabă, clasa a V-a B

POEZIA JOCULUI ȘI A COPILĂRIEI

Daruri pentru copiii pământului

Când s-au născut copiii pământului
ursitoarele cerului le-au dăruit
minunații ani ai copilăriei
ca să nu intre în ei veșnica vrajbă,
ce transformă inimile de jărat
în gheață și cenușă.

Soarele i-a dăruit celui dintâi fiu
ochii cerului odată cu înțelepciunea încătușată în ei
pentru că avea dorința de a cunoaște totul.

Împletind o cunună din razele sale multicolore,
i-a așezat-o pe cap.

Luna i-a dat celei dintâi fiice
chipul ei ca o oglindă de aur și tandrețe.

Stelele, darnice și ele cu cei mici,
au suflat una peste alta
bucurie, pace și energie,
ridicând praful lor auriu în mijlocul universului,
în valuri unduitoare
care s-au revărsat asupra copiilor
dăruindu-le frumusețea și inocența.

Gabriela Mitoaica, clasa a VIII-a B

Lumea mea

Într-o zi
o să pândesc inorogul
când se întoarce din țara florilor
și o să vin alături de el în țara viselor.
Acolo, oricine poate să-și creeze,
o fantezie vrajită doar luând mica lume
în palme, pentru ca liniile vieții,
să se prefacă în izvoare,

degetele și unghiile, în munți și văi
Când va veni noaptea,
o să piepten pletele ei de stele,
iar înainte de a bate orologiul
o să suflu peste ele
ca să prindă viață.

Gabriela Mitoaica, clasa a VIII-a B

Joc divin

În prima zi,
toate perlele încrustate
pe aripile pufoase ale îngerilor,
s-au metamorfat într-o minge de cristal,
care a căzut tocmai în mijlocul galaxiei
ca un fir de ață răsucit,
care să despartă ziua de noapte
și să devină prima geană de lumină.

A doua zi,
baloanele cu apă
plutind haotic s-au spart,
împinse de adierea vântului capricios
și s-au risipit pe pământ,
formând imensul albastru
al apelor, mărilor și oceanelor.

Albinele, mari lucrătoare, au țesut
o draperie de mătase verde
și au zburat cu ea până la curcubeu,
de unde au furat culorile care s-au risipit
ca eternele aripi ale fluturilor
și i-au dat drumul împodobind
crusta neagră și rece a pământului.

Din valurile agitate și spumoase ale apelor
au ieșit la lumina zilei
toate viețuitoarele pământului.

Un fulg din aripile serafimilor,
la un semn al divinității,
s-a lipit de o bucată de lut
și a preschimbat-o în om.

Gabriela Mitoaica, clasa a VIII-a B

Cântec

Aș vrea să fiu din nou copil
Să pășesc prin iarba udă
Și cu soarele de mână
Să fiu fericită
Și într-un buchet al vieții
Să țin floarea tinereții
Să mă joc cu albine și fluturași
Fiindcă tare-s dragălași!

Andrada Rada, clasa I B

O dorință

Aș vrea să fiu mereu copil
Să mă-nvârtesc fără sfială.
Să văd bujorii în april
Trezindu-se de dimineață.

S-alerg desculță pe afară
În iarba umedă- covor
Să văd bondarul gras cum zboară
Legat de coada unui nor.

Ana- Loreta Budică, clasa I B

Amintire de copil...

Prințesa-i admirată
Și de mulți căutată.
Ea zâmbește frumușel
Că are un braț mititel.
Prințul e cuminte
Ca surioara lui
Care-i minunată
Pentru că e fată.
Ei au un tablou
Dar nu este nou,
Este cu bunici, părinți și pitici.

Cătălina Chiran, clasa a II-a B

Gândăcelul

*Cu ochii de-un albastru lac,
Un îngerăș cât un brotac
Stătea și se-alinta,
În raiul viselor.*

*Cu pleoape calde și subțiri,
Ca mii și mii de trandafiri
Pe pajiștea de catifea,
Minunea înflorea.*

Mălina Vlădoiu, clasa a II a B

Amintirea copilăriei

*Frumoasă ești, copilărie,
Și-n toată aventura ta ,
Ne-aduci în suflet bucurie,
Pe care n-o putem uita..*

*Cu ochii umezi mi-amintesc
Cum era să fiu copil,
Toată ziua să mă joc,
De nicio grijă să nu știu.*

*Dar anii au trecut în goană,
Și repezi mi te-au luat cu ei,
Lăsând în urmă o comoară,
Amintirea veșnică a copilăriei.*

Mihaela Tufiș, clasa a VII-a A

PAGINI DE PROZĂ

Ultima zi din viața unei frunze

Sunt tristă. Sunt prinsă pe același ram pe care apărusem cu mult timp în urmă. Dar nimic nu mai seamănă cu viața frumoasă și plină de bucurie de până acum câțva timp.

M-am trezit ca dintr-un somn, mică, mică de tot, într-o închisoare alături de alte surioare. Dar, parcă și eu creșteam odată cu pereții mugurașului care mă apărau și nu știam de cine și de ce. Mă tot întrebam de unde sunt și de ce stau acolo, până într-o zi, când parcă pereții plesniseră și am privit o lume minunată. Era atâta lumină, caldura și cântece vesele scoase de păsări miciuțe, care se așezau de multe ori pe creanga mea și mă încântau cu ciripituri vesele.

Și eu creșteam, creșteam parcă de la o zi la alta și nu mă săturam să privesc de acolo, de sus, cum se schimba totul în jurul meu. Cel mai mult îmi plăcea când copiii se jucau sub copacul pe al cărui ram eram eu. Îi ascultam și mă bucuram de jocul lor odată cu ei. Ce mândră eram când, mare și puternică, cum crescusem, vara, câte o vrăbiuță sau gândăcel găseau apărare la umbra mea, ferindu-se de căldura mare.

Dar acele zile fericite au trecut. Încet, încet, căldura din ce în ce mai puțină, apoi frigul m-au schimbat. Culoarea verde era acum un vis. Am o înfățișare ciudată cu culori roșiatice, galben și maro. Tremur tot timpul. și de abia, abia mă mai pot ține de creangă. De multe ori îmi e cam frig.

Privesc îngrozită cum zilnic surorile mele se desprind de pe crengi și cad pe pământ. Ce tristă sunt!

Dar eu lupt! Lupt cu toate puterile să rămân aici, sus! Nu vreau să știu ce se va întâmpla cu mine. Voi lupta!

Dar ce tare bate vântul! De abia mă mai țin!

Aoleu...ce se întâmplă cu mine?

Vai...plutesc spre pământ...

Vlad Cătănoiu, clasa a V-a B

Răspunsuri

De când am început să înțeleg lumea în care trăiesc, mi-am pus o întrebare:

„De ce ziua mamei este în martie?”

- Ziua mamei este în martie pentru că e prima lună a primăverii. Primăvara este anotimpul care dă viață naturii, așa cum mama dă viață copilului.
- În martie, zăpada începe să se topească și curge ca lacrimile mamei care curg de bucurie că m-am născut eu și fratele meu.
- Martie vine și aduce măștișorul cu șnur alb și roșu. Alb înseamnă adevăr și roșu este iubire. Numai mama e ființa care e plină de iubire și ne crește în adevăr.
- Cu mama începe lumea, așa cum anul începe cu primăvara.
- Eu...ce-aș mai putea adăuga?! Cu mama începe lumea mea, în care nu mă rătăcesc pentru că mama e mereu lângă mine să mă aducă pe drumul cunoscut.E neobosită în ocrotirea mea! E cu mine oriunde mă aflu și nu mă pot despărți de ea! De aceea mi-e dor de ea și când sunt la școală și abia aștept s-o văd la poartă, așteptându-mă cu zâmbetul pe buze. Aceste gânduri, și le ofer în dar, mămica mea,alături de urarea „ să fii mereu mândră de mine și mulți ani să trăiești!”

Dragoș Mihai, clasa a II-a A

Pentru prietenie!

Totul a început într-o toamnă, la începutul anului școlar, când un copil s-a mutat într-o școală nouă.Totul părea să fie armonie. Numele acestui băiat liniștit, cuminte și mai ales foarte inteligent, este Andrei. În momentul în care a intrat pentru prima dată în noua lui clasă, impactul cu noul aspect și cu noii colegi a fost destul de mare. Nu pentru că era ceva “urât”, ci pentru că era diferit de lucrurile cu care era obișnuit.Toți copiii erau foarte amuzați, distrați și deloc preocupați de școală. Pentru Andrei tot ce era mai important era să aibă note bune la toate materiile.

Acest lucru a fost observat cu mare ușurință de colegi. In primele săptămâni Andrei se simțea stingher și lipsit de prieteni,așa că s-a decis să le

arate colegilor că nu este foarte diferit și că a învăța nu înseamnă că nu este prietenos sau amuzant, ba chiar dimpotrivă.

Așa, a doua zi la școală a început să vorbească cu colegii săi, deși la început nu au făcut altceva decât să îl jignească și să îl îngâne, dar nu s-a lăsat, a continuat până unul din ei a început să îl asculte și, spre binele lui Andrei, acesta a fost Alexandru, cel pe care toată lumea îl urma. În acel moment le-a făcut un semn subtil să se liniștească și să îl asculte. Când Andrei a observat că încep să îl asculte, a surâs și inima i s-a umplut de bucurie. Atunci, ca un adevărat lider, a început să le spună lucruri care li s-au părut interesante.

Și s-a întâmplat ceva ce nu puteți să credeți. Andrei și colegii săi s-au împrietenit și Andrei i-a ajutat foarte mult. După cum v-am mai spus, Andrei este un baiat foarte inteligent, așa că s-a folosit de acest lucru pentru a-i ajuta și pe ceilalți. El a început să le explice probleme la matematică sau să facă compuneri la română, absolut tot ce putea face pentru ei. Iar ei se simțeau într-un anumit fel îndatorați, iar pentru a-l răsplăti, l-au invitat la o petrecere, el a acceptat și s-au dus toți la petrecere, s-au distrat, au râs, s-au jucat, au făcut toate lucrurile posibile la o petrecere. Andrei ne-a marturisit că s-a distrat și că și-a dat seama că nu numai învățătura contează și că trebuie să aibă prieteni. Sinceritatea a intervenit între prieteni, așa că prietenii lui i-au marturisit că și ei și-au dat seama că este foarte important să învețe, mai ales că se simt foarte bine atunci când știu. Toți au rămas fericiți, dar nu au fost singuri. Doamna dirigintă era foarte încântată pentru că toți elevii învățau și erau foarte atenți la ore.

Totdeauna învățăm unii de la alții. Prietenia este o valoare a vieții pe care trebuie să știm s-o prețuim.

Diana Lăpădat, clasa a VII-a A

Jocul în viață și în literatură

Jocul este o activitate umană esențială care se manifestă în cele mai diverse forme, de când ne naștem. Jocul este o dimensiune a universului întreg: soarele și luna se joacă pe cerul senin între zi și noapte, fluturii și albinele se joacă printre florile multicolore, miile de viețuitoare se joacă cu puii lor, oricât de sălbătice ar fi.

Jocul are o îndelungată istorie, de la jocurile sacre și inițiatice din preistorie până la jocurile logice și matematice contemporane. Oare nu este tot joc crearea

lunii? Nu e un joc divin? Poezia este un joc de cuvinte care creează un spațiu imaginar, fascinant, literatura este o expresie a jocului minții.

În povestirea "Florin scrie un roman" pretextul jocului pe calculator ilustrează raportul realitate- ficțiune și menirea scriitorului care are capacitatea și libertatea de a-și imagina situații și de a construi personaje, al căror destin îl hotărăște după cum vrea. Scriitorul creează o realitate posibilă(virtuală), pentru că el operează prin intermediul ficțiunii asupra realității imediate, prin care realizează o lume imaginară.

Un joc este viața însăși, o competiție cu tine însuți, un joc pe care poți să-l câștigi dacă ai învățat bine regulile sale.

Cristiana Cocîlnău, clasa a VII-a A

Scrisoare pentru îngerul meu

Dragă Îngeraș,

Eu nu știu prea bine cum arăți, dar fie că ai chip de hieruvim, fie că semeni cu unul din străbunii mei, un singur lucru este sigur: tu ai fost trimis de Dumnezeu să mă protejezi. Mama spune că doar protecția îngerilor ne ferește pe noi, copiii, de toate evenimentele neplăcute care ni se pot întâmpla. De aceea, nu suntem mușcați de câinii străzii, nu suntem loviți de mașini care gonesc cu viteză pe culoarea roșie a semaforului și, tot de aceea, orice lovitură la cap rămâne doar un cucui roșu care trece în două zile.

Aș dori, din curiozitate, să te pot vedea, dar cred că ești invizibil, tocmai pentru a fi convinsă că ești cu mine tot timpul și așa ajung să am mai mult curaj în orice trebuie să fac.

Din cauza faptului că te știu în preajma mea, dorm singură, stau singură în casă, chiar când este întuneric afară și nici nu am coșmaruri când visez. Probabil, fiecare dintre noi are un înger păzitor, dar unora trebuie să li se întâmple și evenimente neplăcute pentru a aprecia grija și protecția fiecărui înger păzitor în parte.

Sunt convinsă că în fiecare seară îmi ascuți rugăciunea și la fiecare Crăciun îmi transmiți dorințele care se și împlinesc.

Nu pot să spun decât că îmi ești cel mai apropiat prieten și cel mai fidel ascultător. Îți mulțumesc pentru grija pe care mi-o porți și îmi doresc protecția ta pentru totdeauna.

Cu drag,

Iulia Dudău, clasa a V-a B

Îngerul Meu Păzitor,
Fii un binevoitor
Și ajută-mă pe mine
La bunici s-ajung cu bine.

Bunul meu, Îngerul meu,
Iartă-mă c-am făcut rău,
Îți promit că nu mai fac
Dacă mă ajuți cu drag.

Denisa Tufan, clasa a V-a B

Dragă Îngerașul meu,

Eu te rog în fiecare seară să îmi dai putere și să-mi luminezi mintea ca să pot învăța mai bine. Te rog din tot sufletul meu să dai sănătate părinților mei, familiei mele și tuturor oamenilor de pe pământ. Știu că viața uneori este foarte grea și se întâmplă multe lucruri rele pe care nu mi le-aș dori, de aceea îmi pun toată speranța în rugăciunile mele, știind că îmi vei fi alături.

Există în această lume mulți copii nevinovați care suferă pentru că nu au deasupra capului un acoperiș sau nu au cu ce se hrăni, mulți copii bolnavi incurabil, chinuiți prin spitale. Pentru acești copii mă rog zilnic ca îngerii lor păzitori să le aline suferința și să le dea putere să meargă mai departe.

Dragă Îngerașule, eu te rog să le transmiți bunicilor mei care sunt acolo sus în Rai că eu sunt un copil cuminte, că încerc să învăț cât mai bine, că îmi este tare dor de ei și că nu-i voi uita cât timp o să trăiesc. În fiecare zi când mă trezesc, îți mulțumesc pentru că am fost sănătos, și eu, și familia mea.

Dragă Îngerașule, nu știu dacă această scrisoare va ajunge la tine, dar sunt convins că de acolo de sus, de unde mă veghezi, îmi vei îndeplini întotdeauna rugămințile mele.

Cu drag,

Rădu Minculeasca, clasa A V-a B

Dragă Îngerașule,

Îți mulțumesc că mă aperi,

Îți mulțumesc că ești cu mine

Tu mă vezi,

dar eu nu te văd...

Tu mă ajuți,

dar eu nu pot să te ajut...

Știu că mă iubești

și cu aripa ta blândă mă mângâi...

Ai grijă de mine și de familia mea

Dă-ne sănătate și fericire,

Dă-le odihnă celor ce sunt

lângă Tine și lângă Dumnezeu.

Maria Cioaba, clasa a V-a B

Înger, îngerășul meu...

Eu știu că fiecare copil are un îngerăș lângă el, așa cum spune rugăciunea, dat de Dumnezeu. Știu și rugăciunea adresată ție pe care mămica m-a învățat de când eram mic și am început să vorbesc.

M-a învățat și o spun în fiecare seară. Dar... tu știi că mai uit de multe ori să o spun. De fapt, cred că spunând rugăciunea, eu vorbeam cu tine și-ți mulțumeam pentru că ești alături de mine, mă veghezi, mă aperi și mă ierți când mai fac și câte o boacănă, și cum le fac cam des, mă gândesc că poți fi supărat pe mine câteodată pentru că stau cam mult la calculator, nu citesc cât ar trebui, mă duc afară la joacă înainte de a-mi termina lecțiile și tot așa...

Prin această scrisoare vreau să îți arăt că îți sunt recunoscător. Simt că sunt mai puternic cu tine lângă mine, tu ești cel mai bun prieten al meu.

Eu mă străduiesc să nu te supăr și îți promit că nu mai uit să vorbesc cu tine seara.

Cu recunoștință,

Vlad Cătănoiu, clasa a V-a B

Dragul Meu Înger,

De acolo, de sus, de unde ești, te rog în taină mereu să mă protejezi. Mereu mi-ai fost un prieten, un părinte. Când am avut ceva pe suflet, la tine m-am gândit și visele mele s-au împlinit. Vreau să-ți mulțumesc pentru tot ce ai făcut pentru mine și să-ți spun că atunci când greșesc îmi pare rău. Tu știi cum este să fii copil. Mi-e teamă că, atunci când voi crește, mă vei părăsi. Am nevoie de prezența ta nevăzută totdeauna. Chiar dacă nu ești o prezență materială, eu te simt în prejma mea.

Veronica Lungu, clasa a V-a B

CUPRINS

1. *Argument.....pag.3*
2. *Poezia iubirii și a visului.....pag.5*
3. *Poezia anotimpurilor.....pag.8*
4. *În așteptarea sărbătorilor primăverii.....pag.19*
5. *Poezia jocului și a copilăriei.....pag.21*
6. *Pagini de proză.....pag.25*
7. *Scrisoare pentru îngerul meu.....pag.29*

